

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 16 päivänä heinäkuuta 1998

N:o 532—534

SISÄLLYS

N:o		Sivu
532	Verontilityslaki	1551
533	Laki tuloverolain 124 §:n muuttamisesta	1559
534	Laki metsänhoitoyhdistyksistä	1560

N:o 532

Verontilityslaki

Annettu Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Valtiolle, kunnille, seurakunnille, Kansaneläkelaitokselle, metsänhoitoyhdistyksille ja metsäkeskuksille (*veronsaajat*) tilitetään verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakkoperintälaissa (1118/1996) tarkoitetut verot ja maksut sekä kiinteistöverot, työnantajan sosiaaliturvamaksut ja metsänhoitomaksut (*verot*) siten kuin tässä laissa säädetään.

Jos muualla laissa tai sen nojalla annetussa asetuksessa on tästä laista poikkeavia tilittämistä koskevia säännöksiä, niitä sovelletaan tämän lain asemasta.

Tämän lain säännöksiä noudatetaan soveltuvin osin tilitettäessä lähdeveroa Ahvenanmaan maakunnan kunnille.

2 §

Kertymän mukainen tilittäminen

Veronsaajien osuudet tilitetään verovuosit-

tain kunkin verovuoden kertyneestä verosta, josta on vähennetty maksetut palautukset ja ulkomaille Suomesta siirretyt verot ja johon on lisätty ulkomailta Suomeen siirretyt verot. Samassa yhteydessä maksetaan tai peritään veroon liittyvät veronlisäykset, viivekorot ja muut viivästysseuraamukset sekä korot, joita kutsutaan jäljempänä tässä laissa veroiksi.

Veronsaajalle tilitettävästä määrästä vähennetään ennen maksatusta veronsaajan ilmoittamat ennakonpidätykset, työnantajan sosiaaliturvamaksut ja muut vähennettäviksi säädetty määrät, aikaisemmin vähentämättä jääneet määrät sekä samasta tai muusta verosta johtuvat takaisin perittävät määrät.

3 §

Tilitysajankohta

Tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kertymisjaksoa ja palautusten maksukuukautta seuraavana kuukautena. Kertymisjaksona on kalenterikuukausi, jonka aikana kertyneet määrät on kirjattu veronkantoviranomaisen postisiirtotilille, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Oma-aloitteisesti suoritettavia ennakonpidätyksiä ja työnantajan sosiaaliturvamaksua

HE 54/1998
VaVM 18/1998
EV 75/1998

tilitettäessä kertymisjakso määräytyy ennakkoperintälain 12 §:n 1—3 momentissa sekä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain (366/1963) 5 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentissa tarkoitettujen perusteiden mukaisesti. Jakson aikana kertyneeksi katsotaan myös ne määrät, joita koskevat yksilöivät veronsaajan ilmoitukset ovat saapuneet verovirastolle.

Kiinteistöveron kertymisjakso alkaa kalenterikuukauden seitsemäntenä päivänä ja päättyy seuraavan kalenterikuukauden kuudentena päivänä.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettut tilitykset tehdään ja tilitettävät määrät maksetaan kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy. Asianomainen ministeriö määrää maksuajankohdan.

4 §

Tilitysperuste

Kullekin veronsaajalle tilitettävät määrät perustuvat veronsaajien verovuosi-kohtaisiin jako-osuuksiin, jotka määräytyvät siten kuin 2 ja 3 luvussa säädetään.

Ennen jako-osuuden vahvistamista kertyneet tai palautetut määrät käsitellään edellisen verovuoden vastaavan veron yhteydessä. Tilitetyt määrät oikaistaan jako-osuuksien mukaisiksi, kun jako-osuudet on vahvistettu.

2 luku

Veronsaajien maksuunpanosuhteisiin perustuva tilittäminen

5 §

Jako-osuudet ennakkoperintävaiheessa

Asianomainen ministeriö vahvistaa kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritettun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Ministeriö vahvistaa myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan

kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

Jako-osuuksia tarkistetaan, jos käytettävissä saatujen verotustietojen tai muiden perusteiden muutosten arvioidaan johtavan jako-osuuksien muuttumiseen siten, että muutoksella on olennaisia vaikutuksia veronsaajille tilitettäviin tai tilitettyihin määriin. Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

Ennen jako-osuuksien vahvistamista ja tarkistamista asianomaisen ministeriön on kuultava kuntien keskusjärjestöä, Kirkkohallitusta, Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitusta ja Kansaneläkelaitosta.

6 §

Maksuunpanon mukainen tilittäminen

Verot tilitetään veronsaajille maksuunpanosuhteiden mukaisten jako-osuuksien perusteella, kun verovuoden verotus on päätynyt. Ensimmäinen maksuunpanon mukainen tilitys tehdään siltä 3 §:n 1 tai 3 momentissa tarkoitettulta kertymisjaksolta, jonka aikana verotus on päätynyt. Tämän tilityksen yhteydessä oikaistaan 4 §:n 2 momentin ja 5 §:n mukaan tehdyt tilitykset maksuunpanon perustuvien jako-osuuksien mukaisiksi.

Jollei verotuksen päättymisestä ole erikseen säädetty, katsotaan verotus tilityssäännöksiä sovellettaessa päättyneeksi veron tai sen ensimmäisen erän eräpäivänä.

Jos eri verovelvollisryhmien verotus päättyy eri aikaan, verotuksen katsotaan tilityssäännöksiä sovellettaessa päättyneen, kun viimeisen verovelvollisryhmän verotus on toimitettu.

7 §

Oikaisutilitykset

Veronsaajakohtaiset jako-osuudet oikaistaan siten, että niihin sisällytetään myös veronsaajan hyväksi tai vahingoksi tehdyt maksuunpanon muutokset ja muut osuuksien lisäykset ja vähennykset. Ensimmäistä oikaisutilitystä lukuun ottamatta jako-osuuksista vähennetään myös kertymättä olevat verot, jotka käsitellään vastaavan suuruusina veronsaajan rasitukseksi tehtyinä maksuunpanon muutoksina.

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja veroja ja metsänhoitomaksuja koskeva ensimmäinen oikaisuilitys tehdään verotuksen päättymiskuukautta seuraavana kuudentena kuukautena. Ensimmäinen kiinteistöveron oikaisuilitys tehdään verotuksen päättymiskuukautta seuraavana seitsemäntenä kuukautena. Toinen oikaisuilitys tehdään vuoden kuluttua ensimmäisestä oikaisuilityksestä. Myöhemmät oikaisuilitykset tehdään vuosittain maaliskuussa.

Ensimmäisen ja toisen oikaisuilityksen jako-osuudet lasketaan tilityksen tekemistä edeltävää kuukautta edeltävän kalenterikuukauden maksuunpano- ja kertymätietojen perusteella. Myöhempien oikaisuilitysten jako-osuudet lasketaan tilityksen tekemistä edeltävän vuoden joulukuun maksuunpano- ja kertymätietojen perusteella.

Oikaisuilityksessä oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan oikaisuilityksen jako-osuuksia. Oikaisuilityksen jako-osuuksia sovelletaan oikaisuilityksestä alkaen.

8 §

Loppuilitys

Verovuodelta tehtävä seitsemäs oikaisuilitys on loppuilitys, jonka jälkeen kysymyksessä olevalta verovuodelta ei tehdä verovuosi-kohtaisia tilityksiä.

9 §

Tilitäminen loppuilityksen jälkeen

Verovuodelta loppuilityksen jälkeen kertyvät ja palautettavat määrät käsitellään sen verovuoden tilitysten yhteydessä, jolta loppuilitys seuraavaksi tehdään. Nämä määrät tilitetään niiden jako-osuuksien mukaisesti, joita kysymyksessä olevan verovuoden tilityksissä sovelletaan.

Määriä, jotka tilitetään verovuodelta, jolta loppuilitys jo on tehty, ei käsitellä uudelleen myöhemmissä loppuilityksissä.

10 §

Yhtiöveron hyvityksen huomioon ottaminen

Tässä luvussa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavien jako-osuuksien perusteena oleviin maksuunpano-osuuksiin ei sisällytetä

yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitettuja osingonsaajien hyväksi luettuja yhtiöveron hyvityksiä.

Valtion maksuunpano-osuudesta vähennetään pääomatulona verotettavaa osinkotuloa vastaava verovelvollisten hyväksi luettu yhtiöveron hyvityksen yhteismäärä.

Kaikkien veronsaajien maksuunpano-osuuksista tehtävät vähennykset lasketaan siten, että kunkin verovelvollisen hyväksi ansiotulona verotettavan osinkotulon perusteella luettu yhtiöveron hyvitys jaetaan hänen ansiotuloistaan maksuunpantujen verojen suhteessa ja näin saadut määrät lasketaan veronsaajittain yhteen.

3 luku

Yhteisöveron tilitäminen

11 §

Tilitettävä yhteisövero

Tuloverolain (1535/1992) 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen suorittama tulovero, ennakko, ennakon täydennysmaksu ja täydennysvero (*yhteisövero*) tilitetään veronsaajille tässä luvussa säädettyjen jako-osuuksien perusteella.

12 §

Veronsaajaryhmien jako-osuudet

Verovuosina 1999 ja 2000 sovellettava valtion jako-osuus on 57 prosenttia, kuntien jako-osuus 40 prosenttia ja seurakuntien jako-osuus 3 prosenttia yhteisöverosta. Evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisövero on 99,92 prosenttia ja ortodoksisten seurakuntien yhteisövero on 0,08 prosenttia seurakuntien yhteisöverosta.

Verovuonna 2001 sovellettavien jako-osuuksien määrittämiseksi vuodelle 2001 vahvistettujen kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 7 §:ssä tarkoitettujen verotuloihin perustuvien valtionosuuksien tasausten valtionosuuksiin vaikuttava yhteismäärä verrataan vastaavaan yhteismäärään, joka saadaan laskemalla tasaukset verovuoden 1998 verotustietojen perusteella. Jos tasausten valtionosuuksiin vaikuttava yhteismäärä on suurempi kuin käytettäessä verovuoden 1998 verotustietoja, valtion jako-osuutta korotetaan ja kuntien jako-osuutta alennetaan.

Jos valtionosuuksiin vaikuttavien tasausten yhteismäärä on pienempi kuin käytettäessä verovuoden 1998 verotustietoja, valtion jako-osuutta alennetaan ja kuntien jako-osuutta korotetaan. Edellä 1 momentissa säädettyjä jako-osuusprosentteja muutetaan siten, että verovuodelta 1999 maksuunpantuihin yhteisöveroihin sovellettuna muutos vastaisi markkamääräisesti tässä momentissa tarkoitettuun vertailulaskennassa saatua erotusta.

Verovuosina 2002 ja 2003 sovellettavia valtion ja kuntien jako-osuuksia määrittäessä sovelletaan vastaavasti 2 momentissa säädettyä seuraavin poikkeuksin:

1) verovuoden 2002 jako-osuuksia määrittäessä käytetään verovuoden 1998 sijasta verovuoden 1999 verotustietoja ja verovuodelta 1999 maksuunpantujen yhteisöverojen sijasta verovuodelta 2000 maksuunpantuja yhteisöveroja;

2) verovuoden 2003 jako-osuuksia määrittäessä käytetään verovuoden 1998 sijasta verovuoden 2000 verotustietoja ja verovuodelta 1999 maksuunpantujen yhteisöverojen sijasta verovuodelta 2001 maksuunpantuja yhteisöveroja; ja

3) laskettaessa määrää, johon vahvistettujen tasausten yhteismäärää verrataan, käytetään kunkin kunnan yhteisövero-osuuden määränä veronkantolain (611/1978) 12 d §:n mukaisesti viimeksi vahvistettujen jako-osuuksien mukaista osuutta yhteisöverosta.

Verovuodesta 2004 lähtien sovelletaan verovuodelle 2003 vahvistettuja jako-osuuksia.

Edellä 1 momentista poiketen asianomainen ministeriö vahvistaa vuosittain verovuosina 2001—2003 sovellettavat veronsaajaryhmien jako-osuudet, kun kuntien valtionosuuslain 7 §:n mukaiset verotuloihin perustuvat valtionosuuksien tasaukset on vahvistettu.

Kunnille ja seurakunnille tuleviin yhteisöveroihin lisätään tuloverolain 21 ja 22 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen verot siten, että kuntien osuus on 93,0233 prosenttia ja seurakuntien osuus 6,9767 prosenttia.

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kunnan jako-osuus määräytyy verovuositain kunkin kunnan 2 momentin mukaisen yritystoimintaerän ja 4 momentin mukaisen metsäerän summan suhteellisena osuutena

kaikkien kuntien vastaavien lukujen summasta. Evankelis-luterilaisen seurakunnan jako-osuus määräytyy vastaavasti.

Kullekin yhteisölle, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuodelta maksuunpantu yhteisövero, vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitetuilla osingonsaajan hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä, jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettua yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsävero-osuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kuntien metsävero-osuus muodostetaan soveltamalla koko maan verovuoden metsän puhtaaseen tuottoon, josta on vähennetty tuloverolain 140 §:n mukaisen siirtymäkauden ajaksi ansiotulona pidettävän metsätalouden puhtaan tulon verotukseen jääneiden metsänomistajien verovuoden metsän puhdas tuotto sekä kuntien ja kuntayhtymien omistamien metsien puhdas tuotto, verovuoden keskimääräistä kuntien tuloveroprosenttia (*metsävero-osuus*). Metsävero-osuuden määrä on vähintään 5 ja enintään 15 prosenttia kuntien yhteisöverosta.

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisäateisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä

vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisättyä Metsähallitukselle maksuunpannuilla yhteisöveroilla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

14 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jakosuukausien vahvistaminen

Asianomainen ministeriö vahvistaa kullekin verovuodelle alustavat ja lopulliset kunnan jako-osuuden laskentaperusteet kuntien yhteisöveroista ja evankelis-luterilaisen seurakunnan jako-osuuden laskentaperusteet seurakuntien yhteisöveroista kuultuaan kuntien keskusjärjestöä ja Kirkkohallitusta.

Alustavien jako-osuuksien 13 §:n mukaiset laskentaperusteet vahvistetaan ja niitä tarkistetaan siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Jako-osuudet oikaistaan 13 §:n mukaisiksi verovuoden lopullisiksi jako-osuuksiksi verovuoden säännönmukaisen verotuksen valmistumisvuotta seuraavan vuoden tammi-kuun loppuun mennessä.

Jako-osuuksien muuttuessa oikaistaan verovuodelta siihen mennessä tilitetyt verot vastaamaan uusia jako-osuuksia.

15 §

Ahvenanmaan kuntien yhteisövero

Ahvenanmaan maakunnan kunnille tulevat yhteisöverot tilitetään erillään muista yhteisöveroista noudattaen erikseen säädettyjen ja määrättyjen perusteiden ohella soveltuvien osin tämän luvun säännöksiä. Muilta osin tilitämisessä menetellään siten kuin tässä laissa säädetään.

16 §

Verovuosisuhteiden tilittäminen

Verovuotta seuraavan seitsemännen kalenterivuoden jälkeen verovuodelta ei tehdä verovuosisuhteita tilityksiä. Verovuodelta kertyvät ja palautettavat yhteisöverot tilitetään vanhimman verovuosisuhteesta tilitettävän verovuoden jako-osuuksien mukaisesti.

4 luku

Korko

17 §

Oikaisutilityksien korko maksuunpanosuhteisiin perustuvissa tilityksissä

Ensimmäistä oikaisutilitystä lukuun ottamatta oikaisutilityksissä peritään korkoa veroille, jotka veronsaajalle on tilitetty liikaa, ja maksetaan korkoa veroille, joita veronsaaja ei ole oikea-aikaisesti saanut.

Toisessa oikaisutilityksessä korko lasketaan erotuksille, jotka saadaan, kun kuukausitilityksissä veronsaajalle tilitetyistä veroista vähennetään verot, jotka veronsaajalle olisi tilitetty, jos kuukausitilityksissä olisi käytetty oikaisutilityksessä vahvistettuja jako-osuuksia. Korkoa laskettaessa katsotaan kuukausitilitykset tehdyn 30 päivän välein.

Myöhemmissä oikaisutilityksissä korko lasketaan erotukselle, joka saadaan, kun edellisessä oikaisutilityksessä veronsaajalle tilitetyistä veroista vähennetään verot, jotka veronsaajalle olisi tilitetty, jos tässä oikaisutilityksessä olisi käytetty uusimman oikaisutilityksen mukaisia jako-osuuksia. Koronlaskussa käytetään 30 päivän ja vuoden jakoja.

18 §

Korko erityistilanteissa

Veronsaajalta peritään tai tälle maksetaan korkoa myös silloin, kun tilitys on ollut virheellinen, kun veronsaajalle on myönnetty lykkäystä tilitetyn veron takaisin perimiseen, kun veronsaajalta perittävä määrä on 20 §:n nojalla siirretty perittäväksi seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä taikka kun veronsaajalle on maksettu tai tämä on maksanut muutoin tilityksissä käsiteltäviä veroja ennen tilitystä. Korkopäiviä laskettaessa kuukaudessa katsotaan olevan 30 päivää ja vuodessa 360 päivää.

Tässä pykälässä tarkoitettuja korkoja ei käsitellä uudelleen oikaisu- tai lopputilityksissä.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen korkojen laske- misesta ja tilityksessä käsiteltävien verojen maksamisesta ennen tilitystä.

19 §

Korkokanta

Tilityksissä käytettävä korko lasketaan vuotuisena korkona. Korkokantana on Suomen Pankin vuosittain vahvistama viitekorke.

Verolle, jonka takaisinperintää on lykätty, korko lasketaan lykkäysajalta korotettuna neljällä prosenttiyksiköllä.

Olellaisen tilitysvirheen johdosta takaisin perittävälle verolle, jota ei ole maksettu verovirastolle viimeistään perintäilmoituksen eräpäivänä, korko lasketaan viivästysajalta korotettuna neljällä prosenttiyksiköllä.

5 luku

Erinäiset säännökset

20 §

Takaisin perittävät verot

Jos veronsaajalle tilitettävät verot eivät riitä samassa tilityksessä vähennettävien ja takaisin perittävien määrien suorituksiksi, erotus siirretään perittäväksi seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä. Siirtyvän määrän katsotaan olevan ensisijaisesti viimeisimmän verovuoden veroa. Veronsaaja voi suorittaa edellä tarkoitetun siirtyvän määrän seuraavaa tilitystä odottamatta.

Siirtyvä määrä käsitellään oikaisu- ja lopputilityksissä sen kuukausitilityksen osana, jonka yhteydessä se olisi peritty, jos sitä ei olisi siirretty.

21 §

Virhetilanteet

Jos veronsaajalle on erehdyksessä tilitetty liikaa tai liian vähän, virhe oikaistaan seuraavan kuukausitilityksen yhteydessä.

Olellainen virhe on oikaistava, ja liian suurina tai liian pieninä tilitetyt verot on perittävä tai maksettava seuraavaa tilitystä odottamatta. Veronsaajalle maksettu tai tämän maksama määrä käsitellään oikaisu- ja lopputilityksissä 1 momentissa tarkoitetun tilityksen osana. Takaisin perittävästä määrästä on veronsaajalle lähetettävä perintäilmoitus.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu oikaisu

voi koskea yksittäistä tai yksittäisiä veronsaajia, jos sen vaikutus muiden veronsaajien osuuksiin ei ole merkittävä.

Verohallitus antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin virhe on olellainen ja milloin oikaisua ei pidetä merkittävänä.

22 §

Lykkäykset

Jos veronsaajalta peritään takaisin jo tilitettyjä veroja, verohallitus voi määräämillään ehdoilla veronsaajan hakemuksesta myöntää lykkäystä takaisin perimiseen.

23 §

Yhteisön tuloveroa vastaava verotettava tulo

Kunnan ja seurakunnan osuudet verotuksen päättymisen yhteydessä vahvistetusta yhteisöjen tuloverosta muunnetaan laskennalliseksi verotettavaksi tuloksi tai verovuoden veroäyriksi soveltamalla kunkin kunnan ja seurakunnan verovuoden tuloveroprosenttia tai veroäyriä hintaa.

24 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntönnäpänosta annetaan asetuksella.

Verohallitus antaa tilitysmenettelyä koskevat tarkemmat määräykset.

6 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1998.

Tällä lailla kumotaan:

1) 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/1978) 2 a ja 3 luku ja 30 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 a ja 3 luku niihin myöhemmin tehtyne muutoksineen ja 30 §:n 2 momentti laissa 1034/1978; sekä

2) 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 30 ja 32 §,

sellaisena kuin niistä on 32 § laissa 1560/1995.

Kumottuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen tilitettäviin veroihin siten kuin 26—31 §:ssä säädetään.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Lain piiriin ensi vaiheessa tulevat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetut muut kuin yhteisöverot sekä ennakoperintälaissa ja työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa tarkoitetut verot tilitetään tämän lain mukaisesti verovuodesta 1998 alkaen. Verovuoden 1997 veroihin tätä lakia sovelletaan lain voimaantulopäivästä.

Metsänhoitomaksun tilittämisestä on vastaavasti voimassa, mitä 1 momentissa säädetään.

Kiinteistövero tilitetään tämän lain mukaisesti vuodelta 1998 määrättävästä kiinteistöverosta alkaen.

Ahvenanmaan maakunnan kunnille tilitetään lähdeveroon sovelletaan tämän lain säännöksiä lain voimaantulopäivästä.

Yhteisöveroihin sovelletaan tämän lain säännöksiä verovuodesta 1999 alkaen, ja ne tilitetään tämän lain mukaisesti ensimmäisen kerran helmikuussa 1999 tehtävässä tilityksessä.

27 §

Aikaisempien vuosien verojen tilittäminen

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja muita kuin yhteisöveroja tilitetään tämän lain mukaisesti seuraavasti:

1) verovuoden 1988 ja sitä aikaisempien verovuosien verot kalenterivuoteen 1999 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista alkaen;

2) verovuoden 1989 verot kalenterivuoteen 2000 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista alkaen;

3) verovuoden 1990 verot kalenterivuoteen 2001 kohdistuvista kertymistä, palautuksista ja muista tilitystapahtumista;

4) verovuosien 1991 ja 1992 verot 1 päivästä tammikuuta 1999;

5) verovuosien 1993—1996 verot 1 päivästä tammikuuta 2000.

Verovuoden 1996 ja sitä aikaisempien verovuosien metsänhoitomaksut tilitetään tämän lain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000.

Vuosilta 1994—1997 määrättävät kiinteistöverot tilitetään tämän lain mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2000 ja vuoteen 1993 kohdistuvat 1 päivästä tammikuuta 1999.

Verovuoden 1998 ja sitä aikaisempien verovuosien yhteisöverot tilitetään tämän lain 16 §:n mukaisesti kutakin verovuotta seuraavan kahdeksannen kalenterivuoden alusta. Muita tämän lain säännöksiä sovelletaan verovuoden 1998 ja sitä aikaisempien verovuosien yhteisöveron tilityksiin helmikuussa 1999 tehtävästä tilityksestä.

28 §

Aikaisemman lain soveltaminen

Ennen 26 ja 27 §:ssä tarkoitettuja määrääi-koja verot tilitetään siten kuin veronkanto- laissa ja kiinteistöverolaissa sekä niiden no- jalla säädetään.

29 §

Ennakkopalautusten vähentäminen vero- vuosilta 1997 ja 1998 tehtävissä tilityksissä

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen muiden kuin yhteisöverojen en- nakonpalautukset verovuosilta 1997 ja 1998 vähennetään tämän lain 3 §:stä poiketen ve- rotuksen päättymiskuukaudelta tehtävässä tilityksessä.

30 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako- osuuksien määräytyminen verovuosilta 1999—2001

Verovuosien 1999 ja 2000 yhteisöverojen tilityksissä 13 §:n mukaisten jako-osuuksien painoarvo on 50 prosenttia ja veronkantolain 12 d §:n mukaisesti viimeksi vahvistettujen jako-osuuksien painoarvo 50 prosenttia. Näin määrättyjä jako-osuuksia korjataan siten, että niiden mukaan tuleva kunnittainen yhteisöveron määrä eroaa veronkantolain 12 d §:n mukaisesti vahvistettujen jako-osuuk-

sien mukaan lasketusta vastaavasta määrästä enintään 1 500 markkaa asukasta kohden. Seurakuntien osalta menetellään vastaavasti siten, että ero on enintään 110 markkaa asukasta kohden.

Verovuonna 2001 sovellettavia 13 §:n mukaisesti määräytyviä jako-osuuksia korjataan siten, että niiden mukaan tuleva kunnittaisen yhteisöveron määrä on enintään 4 000 markkaa pienempi asukasta kohden kuin veronkantolain 12 d §:n mukaisesti vahvistettujen jako-osuuksien mukainen vastaava määrä.

Vahvistettaessa verovuosien 1999 ja 2000 alustavien jako-osuuksien laskentaperusteita voidaan 13 §:n 2 momentissa tarkoitettuja konserneja koskevien tietojen sijasta käyttää

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin konsernitietoja.

31 §

Korot siirtymäaikana

Veronsaajille maksettavat ja näiltä perittävät 27 §:ssä tarkoitettuihin veroihin liittyvät korot ja korotukset lasketaan siten kuin veronkantolaissa ja kiinteistöverolaissa sekä niiden nojalla säädetään. Tämän lain voimaantulopäivästä kuukausittainen korkoprosentti määräytyy kuitenkin 19 §:ssä tarkoitettua vuotuiskorosta johdettuna.

Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

N:o 533

L a k i

tuloverolain 124 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 124 §:n 5 momentti sekä
muutetaan 124 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 ja 3 momentti laissa 1263/1997, seuraavasti:

124 §

Veron määräytyminen

Pääomatulojen tuloveroprosentti on 28. Yhteisön ja yhteisetuuden tuloveroprosentti on niin ikään 28. Yhteisöjen ja yhteisetuoksien veron jakautumisesta eri veronsaajien kesken säädetään verontilitys-laissa (532/1998). Yhteisön ja yhteisetuuden Ahvenanmaan maakunnasta saadusta tulosta suoritetaan kuitenkin verovuosilta 2001—2003 veroa valtiolle 15,96 prosenttia.

Edellä 21 §:n 1 momentissa tarkoitetun osittain verovapaan yhteisön, tiekunnan ja yleishyödyllisen yhteisön kiinteistöstä saadun tulon tuloveroprosentti on 12,04. Näiden yhteisöjen veron jakautumisesta kunnan ja seurakunnan kesken säädetään verontilitys-laissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1998.

Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Jouko Skinnari*

HE 54/1998
 VaVM 18/1998
 EV 75/1998

2 480301/71

N:o 534

Laki**metsänhoitoyhdistyksistä**

Annettu Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, säädetään:

1 §

Metsänhoitoyhdistyksen tarkoitus

Metsänhoitoyhdistys on metsänomistajien yhteenliittymä, jonka tarkoituksena on edistää metsänomistajien harjoittaman metsätalouden kannattavuutta ja heidän metsätaloudelleen asettamiensa muiden tavoitteiden toteutumista sekä edistää taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävästä metsien hoitoa ja käyttöä.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi metsänhoitoyhdistyksellä on oikeus saada tässä laissa tarkoitettuja metsänhoitomaksuja.

2 §

Määritelmiä

Metsänomistajalla tarkoitetaan tässä laissa sitä, joka omistaa metsätalouteen käytettävissä olevaa maata käsittävän kiinteistön (*metsän*) kalenterivuoden alkaessa. Tämän lain säännöksiä metsänomistajasta sovelletaan myös siihen, jolla on pysyvä hallintaoikeus metsään. Metsänomistajaa koskevia säännöksiä ei sovelleta siihen, jonka hallintaoikeus metsään perustuu metsänomistajan tai aikaisemman omistajan tekemään sopimukseen.

Metsänomistajaksi katsotaan luonnollinen

henkilö tai tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitettu yhtymä, yhteisö tai yhteisetuus. Puolisoiden yhteisesti omistaman tai hallitseman metsän osalta metsänomistajaksi katsotaan puolisot yhdessä.

Metsätalouteen käytettävissä olevalla maalla tarkoitetaan metsäveroasetuksen (1208/1991) 3 §:ssä tarkoitettua metsämaata.

3 §

Metsänhoitoyhdistyksen yleistehtävä

Metsänhoitoyhdistyksen tehtävänä on tarjota toimialueellaan metsänomistajille niitä palveluja, joita he tarvitsevat metsätalouden harjoittamisessa, ja järjestää metsänomistajien käytettäväksi sitä varten tarvittavaa ammattiapua.

4 §

Tasapuolisuuden vaatimus

Metsänhoitoyhdistyksen ja sen toimihenkilön on kohdeltava metsänhoitomaksua maksavia metsänomistajia tasapuolisesti. Silloin kun on kyse puukauppaa koskevista tehtävistä, metsänhoitoyhdistys tai sen toimihenkilö ei saa omilla toimillaan saattaa myöskään ostajia keskenään eriarvoiseen asemaan.

Yhdistyvien metsänhoitoyhdistysten huomattavien varallisuuserojen tasoittamiseksi voidaan 1 momentissa tarkoitetusta tasapuolisuusvelvoitteesta poiketa metsänhoitomaksuvelvollisuuden osalta enintään kolmen vuoden ajan.

5 §

Metsänhoitoyhdistyksen toimialue

Metsäkeskus vahvistaa hakemuksesta metsänhoitoyhdistyksen toimialueen rajat. Toimivaltainen on se metsäkeskus, jonka toimialueella sijaitsee eniten vahvistettavaksi esitettyä, metsätalouteen käytettävissä olevaa maata.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialue tulee vahvistaa kooltaan sellaiseksi, että toimialueelta kertyvien metsänhoitomaksujen ja muiden tulojen avulla metsänhoitoyhdistyksen on mahdollista hankkia riittävä henkilöstö ja muut voimavarat tarkoituksensa ja tehtäviensä toteuttamiseksi. Metsänhoitoyhdistyksen rajojen tulisi mahdollisuuksien mukaan noudattaa muita hallinnollisia rajoja. Erityisen tärkeistä syistä näistä vaatimuksista voidaan poiketa.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueesta säädetään tarkemmin asetuksella.

6 §

Jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä

Metsänhoitoyhdistyksen jäseniä ovat, jolleivät kieltäydy jäsenyydestä, metsänomistajat, joilla on hallintaoikeus yhdistyksen toimialueella sijaitsevaan metsään ja jotka ovat velvollisia suorittamaan siitä metsänhoitomaksun metsänhoitoyhdistykselle. Yhteisomistuksessa olevan kiinteistön tai alueen kaikki omistajat ovat edellä tarkoitetulla tavalla metsänhoitoyhdistyksen jäseniä. Muilla metsänomistajilla on oikeus liittyä jäseneksi sen mukaan kuin yhdistyslaissa (503/1989) säädetään.

Metsänomistajan jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä alkaa, kun metsänhoitoyhdistykselle on vahvistettu toimialue ja yhdistys on rekisteröity. Jäsenyys metsänhoitoyhdistyksessä päättyy, kun metsänomistajan kirjallinen eroilmoitus on saapunut metsänhoitoyhdistykselle. Metsänhoitoyhdistyksen säännöissä ei voida määrätä, että ero tulisi voi-

maan vasta määräajan jälkeen, eikä muilla tavoin rajoittaa eroamisoikeutta.

Metsänhoitoyhdistyksen jäsenen erottamisesta on voimassa, mitä yhdistyslaissa säädetään. Metsänhoitoyhdistyksestä eroaminen tai erottaminen ei poista metsänhoitomaksua maksavan metsänomistajan oikeutta saada metsänhoitoyhdistyksen palveluja.

7 §

Toiminta puukaupassa ja puunkorjuussa

Metsänhoitoyhdistys ei saa harjoittaa kauppaa ostamalla tai myymällä metsänhakkuu-oikeuksia tai puutavaraa omaan lukuunsa eikä muutakaan elinkeinotoimintaa, joka ei ole tarpeellista yhdistyksen tarkoituksen ja tehtävien toteuttamiseksi. Puukauppaa koskevia sopimuksia metsänhoitoyhdistys voi tehdä, energiapuuta ja metsäkeskuksen toimialueella pienyrityksille omaa jalostustoimintaa varten toimitettavaa puuta lukuun ottamatta, vain kirjallisiin valtuutuksiin perustuen asianomaisten metsänomistajien nimissä. Energiapuulla tarkoitetaan tässä laissa polttotarkoitukseen käytettävän puun ohella myös samasta leimikosta korjattavaa ainespuuta. Pienyrityksellä tarkoitetaan tässä laissa sellaista yritystä, jonka pääasiallisena toimialana on puunjalostus ja joka käyttää vuosittain keskimäärin alle 6 000 kiintokuutiometriä raakapuuta.

Puukaupassa ja siihen liittyvässä puunkorjuussa, lukuun ottamatta energiapuuta ja 1 momentissa tarkoitettua pienyritysten tarvitsemää puuta, metsänhoitoyhdistys voi antaa ammattiapua ja palvelua vain myyjälle tai hänen valtuuttamalleen. Tällainen palvelu ei saa kuitenkaan heikentää metsänomistajien metsänhoidollisiin tehtäviin annettavaa ammattiapua.

Metsänhoitoyhdistys ei saa olla osakkaana tai jäsenenä yhteisössä, joka pääasiallisesti harjoittaa metsänhoitoyhdistykseltä kiellettyä toimintaa. Sama koskee osakkuutta, jäsenyyttä tai määräysvaltaa sellaisessa yhteisössä, jonka kirjanpitolain (1336/1997) 6 §:ssä tarkoitettuun konserniin kuuluva yhteisö harjoittaa pääasiallisesti tällaista toimintaa.

Metsänhoitoyhdistyksen sekä sen luottamus- ja toimihenkilön toiminnasta puukaupassa ja puunkorjuussa säädetään tarkemmin metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä.

8 §

Metsänhoitomaksun perusteet

Metsätalouteen käytävissä olevasta maasta on suoritettava metsänhoitomaksuna metsänomistajakohtaista perusmaksua sekä hehtaarikohtaista maksua. Perusmaksun suuruus on 70 prosenttia koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisesta keskiarvosta.

Hehtaarikohtaista maksua varten maa jaetaan neljään vyöhykkeeseen siten, että:

1) ensimmäiseen vyöhykkeeseen kuuluvat Etelä-Suomen lääni kokonaisuudessaan sekä Länsi-Suomen ja Itä-Suomen lääneistä muut kuin toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

2) toiseen vyöhykkeeseen kuuluvat *Länsi-Suomen läänistä* Alahärmä, Alajärvi, Alavus, Dragsfjärd, Evijärvi, Halsua, Himanka, Honkajoki, Houtskari, Ilmajoki, Iniö, Isojoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Jurva, Jämijärvi, Kankaanpää, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kaustinen, Kihniö, Kinnula, Kivijärvi, Kokkola, Korpoo, Korsnäs, Korttesjärvi, Kristiinankaupunki, Kruunupyy, Kuortane, Kurikka, Kustavi, Kyyjärvi, Kälviä, Laihia, Lappajärvi, Lapua, Lehtimäki, Lestijärvi, Lohtaja, Luoto, Maa-lahti, Maksamaa, Merikarvia, Merimasku, Mustasaari, Nauvo, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Parkano, Pedersören kunta, Perho, Peräseinäjoki, Pietarsaari, Pihtipudas, Pylkönmäki, Rymättylä, Seinäjoki, Siikainen, Soini, Taivassalo, Teuva, Toholampi, Töysä, Ullava, Uusikaarlepyy, Vaasa, Velkuu, Veteli, Vimpeli, Vähäkylä, Västanfjärd, Vöyri, Ylihärmä, Ylistaro ja Ähtäri, *Itä-Suomen läänistä* Ilomantsi, Juuka, Kiuruvesi, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi, Rautavaara, Sonkajärvi, Valtimo ja Vieremä sekä *Oulun läänistä* muut kuin kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat;

3) kolmanteen vyöhykkeeseen kuuluvat Oulun läänistä Kuusamo, Pudasjärvi ja Taivalkoski ja Lapin läänistä muut kuin neljäänteen vyöhykkeeseen kuuluvat kunnat; sekä

4) neljäänteen vyöhykkeeseen kuuluvat Lapin läänistä Enontekiö, Inari ja Utsjoki.

Hehtaarikohtaisen maksun suuruus voi olla ensimmäisellä vyöhykkeellä enintään 11 prosenttia, toisella vyöhykkeellä enintään seitsemän prosenttia, kolmannella vyöhykkeellä enintään kolme prosenttia ja neljännellä vyö-

hykkeellä enintään puolitoista prosenttia koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisesta keskiarvosta. Pinta-alan perusteella metsänomistajan maksettavaksi määrättävän metsänhoitomaksun enimmäismäärä metsänhoitoyhdistystä kohti on kaikilla vyöhykkeillä koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettinen keskiarvo kerrottuna kolmella kymmenellä.

9 §

Metsänhoitomaksun määrääminen

Metsänhoitoyhdistys päättää kalenterivuodeksi kerrallaan hehtaarikohtaisen maksun suuruudesta. Metsänhoitoyhdistysten toimialueiden ulkopuolella olevalla alueella kannetaan perusmaksua ja hehtaarikohtaisena maksuna puolet 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua vyöhykekohtaisesta enimmäismäärästä.

Metsänhoitomaksua ei määrätä maksettavaksi, jos metsänomistajan metsätalouteen käytävissä olevan maan pinta-ala metsänhoitoyhdistyksen toimialueella on Lapin läänissä alle 12 hehtaaria, Oulun läänissä alle seitsemän hehtaaria ja muualla maassa alle neljä hehtaaria. Metsänomistaja, joka on 6 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla liittynyt metsänhoitoyhdistyksen jäseneksi, on kuitenkin velvollinen suorittamaan perusmaksun niin kauan kuin hän on metsänhoitoyhdistyksen jäsenenä.

Metsätalousasioissa toimivaltainen ministeriö vahvistaa vuosittain koko maan kolmen edellisen kalenterivuoden puukuutiometrin keskikantohinnan aritmeettisen keskiarvon Metsäntutkimuslaitoksen esityksestä.

10 §

Metsänhoitomaksusta vapautuminen

Metsänomistaja vapautetaan hakemuksesta suorittamasta metsästään metsänhoitomaksua enintään kymmenen vuoden ajaksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) metsästä on laadittu voimassa oleva metsäsuunnitelma;

2) metsää on vähintään kolmen vuoden ajan hoidettu ja käytetty hyvän metsänhoidon ja -käytön vaatimusten mukaisesti;

3) metsässä ei ole selviä metsänhoidollisia puutteita;

4) metsän hoidossa ja käytössä on käytettävissä muu kuin metsäkeskuksen tai metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa oleva metsäammattihenkilö, jos metsänomistaja tai hänen puolisonsa ei ole metsäammattihenkilö taikka suorittanut metsätalousyrittäjän tutkintoa vastaavaa tutkintoa tahi vastaavan tasoista näyttökoetta; sekä

5) metsänomistaja ei ole jäsenenä siinä metsänhoitoyhdistyksessä, jonka toimialueella metsä sijaitsee.

Vapautusta metsänhoitomaksusta haetaan siltä metsäkeskukselta, jonka toimialueella metsä sijaitsee. Vapautus koskee myös sellaista metsää, joka tulee vapautuksen saaneen metsänomistajan omistukseen vapautuksen voimassaoloaikana, jos vapautus on myönnetty kaikille metsänomistajan hakemuksen tekoaikana metsäkeskuksen toimialueella omistamille metsille. Päätöstä, jolla oikeus metsänhoitomaksusta vapautumiseen on myönnetty, sovelletaan ensimmäisen kerran hakemuksen tekemistä seuraavan vuoden metsänhoitomaksuun.

Metsäkeskuksen tulee metsänomistajaa kuultuaan lakkauttaa vapautus metsänhoitomaksusta, jos 1 momentissa tarkoitetut edellytykset eivät enää täyty. Päätöstä, jolla vapautus metsänhoitomaksusta on lakkautettu, sovelletaan ensimmäisen kerran päätöksen lainvoimaiseksi tulemista seuraavan vuoden metsänhoitomaksuun.

11 §

Maksujen tilittäminen

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueelta kannettavista metsänhoitomaksuista tilitetään 98 prosenttia metsänhoitoyhdistykselle ja kaksi prosenttia maksujen kannon ja tilittämisen korvauksena verohallinnolle. Metsänhoitoyhdistys ei kuitenkaan voi saada varoja ennen kuin yhdistyksen toimialue on vahvistettu.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueen ulkopuolelta kannettavat metsänhoitomaksut tilitetään metsäkeskukselle.

12 §

Varojen käyttäminen

Metsänhoitoyhdistyksen tulee käyttää sille 11 §:n 1 momentin nojalla kertyvät varat ensi sijassa toimialueensa metsänomistajien metsänhoidolliseen ja metsätaloutta yleisesti

edistävään neuvontaan, koulutukseen ja tiedotukseen sekä metsänhoitoyhdistyksen hallinnollisiin tehtäviin. Varoja saa käyttää metsien kestävä hoidon ja käytön edistämiseen sekä metsien biologisen monimuotoisuuden edellytysten turvaamiseen. Varat on tarkoitettu erityisesti puuntuotannon kannalta tärkeiden toimenpiteiden edistämiseen.

Metsänhoitomaksuja ei saa käyttää metsänhoitoyhdistyksen antaman työpalvelun varsinaisiin työ kustannuksiin, eikä muutenkaan sellaisella tavalla, joka merkitsisi olennaista kilpailun vääristymistä. Metsänhoitomaksua ei myöskään saa käyttää puukaupalliseen toimintaan, lukuun ottamatta puunmyyntisuunnitelmien laatimista.

Metsäkeskuksen tulee tallettaa sille 11 §:n 2 momentin nojalla kertyvistä varoista toinen puoli luovutettavaksi alueella myöhemmin toimintansa aloittavalle metsänhoitoyhdistykselle ja toinen puoli varoista tulee käyttää yksityismetsätalouden edistämiseen kyseisellä alueella.

Tämän lain nojalla kerättävien maksujen käytöstä säädetään tarkemmin asetuksella ja sen nojalla annettavalla metsätalousasioissa toimivaltaisen ministeriön päätöksellä.

13 §

Maksujen kantomenettely

Verotuksesta vastaava viranomainen laskee kunkin metsänomistajan suoritettavaksi tulevan metsänhoitomaksun sekä kantaa ja tilitää maksut.

Mitä säädetään verotusmenettelystä sekä muutoksenhausta verotukseen, on vastaavasti soveltuvin osin voimassa metsänhoitomaksusta.

14 §

Vararahasto ja taloudelliset vastuut

Metsänhoitoyhdistyksellä tulee olla vararahasto, jonka varat ovat vähintään yhdistyksen kolmena edellisenä vuotena keskimäärin vuotta kohti saamien metsänhoitomaksujen määrään suuruiset. Vararahaston vähimmäismäärään kuuluvia varoja yhdistys saa käyttää ainoastaan metsäkeskuksen luvalla erityisten syiden sitä vaatiessa. Vararahastoa on täydennettävä, jos se käyttämisen tai metsänhoitomaksun kohoamisen vuoksi on käynyt edellä tarkoitettua pienemmäksi.

Metsänhoitoyhdistys voi tehdä sijoituksia ja ottaa kantaakseen vastuuta muissa kuin 7 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa yhteisöissä, jos ne ovat sen talouden kannalta vähäisiä. Sijoitusten ja vastuiden yhteismäärä ei saa ylittää yhdistyksen vapaata omaa pääomaa. Tehdyt sijoitukset ja otetut vastuut eivät saa vaarantaa yhdistyksen toimintaa.

15 §

Päätöksenteko metsänhoitoyhdistyksessä

Metsänhoitoyhdistyksen jäsenten päätösvaltaa käyttävät jäsenten ehdottamat ja vaaleilla valitsemat valtuutetut, jotka muodostavat valtuuston. Jos metsän omistaa 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu yhtymä, yhteisö, yhteisetuus tai puoliset yhteisesti, metsänomistajilla on yksi yhteinen ääni. Valtuutetut valitaan kerralla ilman vaaliipiirijakoa postin välityksellä. Metsänhoitoyhdistyksen yhdistyksessä valtuusto voidaan kuitenkin valita ensimmäisen kerran vaaliipiirijakoa noudattaen. Valtuuston toimikausi on neljä vuotta.

Metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenet valitaan siten, että hallituksen kokoonpano edustaa riittävästi metsänhoitoyhdistyksen toimialueen eri osia ja metsänomistajakuntaa.

Päätettäessä metsänhoitoyhdistyksen yhdistymisestä ja siihen liittyvistä järjestelyistä päätökseksi tulee yhdistyslain 27 §:n estämättä se mielipide, jota on kannattanut yli puolet äänestyksessä annetuista äänistä. Äänen mennessä tasan päätökseksi tulee se mielipide, jota kokouksen puheenjohtaja ilmoittaa kannattavansa tai, jos päätös tehdään erillisessä äänestystilaisuudessa tai postitse, arvalla ratkaistava tulos. Metsänhoitoyhdistyksen säännöissä ei voida poiketa tästä päätöksentekojärjestyksestä.

Metsänhoitoyhdistyksen valtuusto asettaa vaalitoimikunnan, joka vastaa vaalien toimeenpanosta. Metsänhoitoyhdistyksellä on oikeus saada verotuksesta vastaavalta viranomaiselta luettelo metsänhoitomaksuvelvollisista metsänomistajista vaaleja varten.

Metsänhoitoyhdistyksen valtuuston valitsemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

16 §

Kirjanpito ja tilintarkastus

Metsänhoitoyhdistyksen tilikausi on kalen-

terivuosi. Metsänhoitoyhdistyksen kirjanpito tulee laatia siten, että siitä ilmenee metsänhoitomaksuvarojen käyttö. Metsänhoitoyhdistyksen kirjanpitovelvollisuudesta, kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä on voimassa, mitä kirjanpitolaissa säädetään.

Tilintarkastusta varten metsänhoitoyhdistyksen valtuuston on valittava vähintään yksi tilintarkastaja, jonka on oltava Keskuskauppakamarin, kauppakamarin tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastuslautakunnan hyväksymä tilintarkastaja taikka tilintarkastusyhteisö. Jos metsänhoitoyhdistyksellä on vain yksi tilintarkastaja, joka ei ole edellä tarkoitettu tilintarkastusyhteisö, on valittava ainakin yksi varatilintarkastaja. Metsänhoitoyhdistyksen tilintarkastuksesta on voimassa, mitä tilintarkastuslaissa (936/1994) säädetään.

17 §

Esteellisyys

Metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimihenkilön esteellisyyteen sovelletaan soveltuvin osin, mitä hallintomenettelylain (598/1982) 10 §:ssä säädetään.

18 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Sen lisäksi mitä yhdistyslaissa säädetään, metsänhoitoyhdistyksen hallituksen jäsenen ja toimihenkilön on korvattava tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä rikkomalla metsänhoitoyhdistykselle, sen jäsenelle tai muulle aiheutettu vahinko. Tällaisen vahingon korvaamiseen sovelletaan muutoin yhdistyslain säännöksiä. Metsänhoitoyhdistykseen työsuhteessa olevan vahingonkorvausvelvollisuudesta on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään.

19 §

Ilmoitukset yhdistysrekisteriin

Kun metsänhoitoyhdistyksen toimialue on vahvistettu, yhdistyksen tulee viipymättä rekisteröityä yhdistyslain 48 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Metsänhoitoyhdistyksen tulee toimittaa yhdistyslain 9 luvussa tarkoitettut, yhdistysrekisteriin osoitetut ilmoitukset metsäkeskuk-

selle, jonka on toimitettava ilmoitukset edelleen yhdistyslain 47 §:n 1 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle.

Tässä laissa tarkoitettun yhdistyksen nimesä tulee olla sana ”metsänhoitoyhdistys” tai vastaava ruotsinkielinen sana. Näitä sanoja ei saa käyttää muun yhdistyksen nimessä.

20 §

Suhde yhdistyslakiin

Jollei tästä laista tai sen nojalla annetusta asetuksesta muuta johdu, metsänhoitoyhdistykseen sovelletaan yhdistyslakia.

21 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen saa hakea muutosta sen mukaan kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

22 §

Valvonta ja seuraamukset

Metsäkeskus valvoo toimialueensa metsänhoitoyhdistyksiä. Metsäkeskuksella on oikeus saada metsänhoitoyhdistykseltä valvonnan kannalta tarpeelliseksi katsomansa tiedot, asiakirjat ja selvitykset. Metsänhoitoyhdistyksen valvontaa varten saatuja tietoja ei saa ilmaista sivulliselle eikä käyttää muuhun tarkoitukseen ilman metsänhoitoyhdistyksen lupaa.

Metsäkeskuksen tulee antaa kirjallinen huomautus sille, joka menettelee vastoin tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä.

Jos tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen toiminta on luonteeltaan törkeää tai jatkuu 2 momentissa tarkoitettun huomautuksen antamisen jälkeen, metsäkeskuksen tulee velvoittaa asianomainen noudattamaan säännöksiä ja määräyksiä. Veloitteen tehosteeksi voidaan asettaa uhkasakko siinä järjestyksessä kuin uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään. Päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää.

23 §

Täytäntöönpanon johto ja valvonta

Tämän lain täytäntöönpanon johto ja valvonta kuuluu metsätalousasioissa toimivaltaiselle ministeriölle, joka voi antaa lain täytäntöönpanoa koskevia yleisiä määräyksiä ja ohjeita.

24 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

25 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Tällä lailla kumotaan metsänhoitoyhdistyksistä 17 päivänä marraskuuta 1950 annettu laki (558/1950) siihen myöhemmin tehdyine muutoksineen (*vanha laki*).

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

26 §

Metsänhoitomaksuja koskevat siirtymäsäännökset

Vuotta 1999 koskevat metsänhoitomaksut kannetaan ja tilitetään vanhan lain perusteella. Vuotta 2000 koskevat metsänhoitomaksut kannetaan ja tilitetään tämän lain perusteella. Vuoden 2001 jälkeen metsänhoitomaksut kuitenkin tilitetään tämän lain mukaan riippumatta niiden kantovuodesta. Vanhan lain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettut metsänhoitomaksun neljännekset kannetaan ja tilitetään kuitenkin vanhan lain perusteella.

Vanhan lain 13 §:n perusteella tilitettyjen metsänhoitomaksujen käytössä noudatetaan vanhaa lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä niin kauan kuin näitä varoja käytetään.

Vanhan lain 8 §:n 4 momentin perusteella myönnetty oikeus metsänhoitomaksun neljänneksen suorittamiseen on voimassa sille myönnetyn ajan, kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2001 asti, jollei metsäkes-

N:o 534

kus toisin päätä. Metsämaan osalta, jota hoidetaan ja käytetään valtion lukuun, oikeus metsänhoitomaksun neljänneksen suorittamiseen on voimassa mainittuun ajankohtaan asti, jollei metsäkeskus toisin päätä. Metsänhoitomaksun neljännes lasketaan siitä prosenttiluvusta, jonka metsänhoitoyhdistys on viimeisen kerran määrännyt vanhan lain 8 §:n 2 momentin perusteella.

27 §

Muut siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat vanhassa laissa tarkoitetut asiat käsitellään loppuun vanhan lain säännösten mukaisesti.

Metsänhoitoyhdistyksen säännöt tulee muuttaa tämän lain mukaisiksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000.

Naantalissa 10 päivänä heinäkuuta 1998

Metsänhoitoyhdistykselle tulee valita 15 §:n 1 momentissa tarkoitettu valtuusto ja 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu hallitus viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Valtuuston ja hallituksen toimikaudet alkavat 1 päivänä tammikuuta 2001.

Vanhan lain aikana syntynyt, tämän lain 7 §:n 3 momentin vastainen metsänhoitoyhdistyksen osakkuus tai jäsenyys tulee muuttaa tämän lain mukaiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006. Vanhan lain aikana tehtyyn, tämän lain 7 §:n 2 momentin vastaiseen sopimukseen perustuva metsänhoitoyhdistyksen palvelujen antaminen puun ostajalle tulee lopettaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999.

Vanhan lain 2 §:n perusteella vahvistetut metsänhoitoyhdistysten toiminta-alueiden rajat pysyvät voimassa tämän lain voimaan tullessa.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*